

Předvánoční večerní rozjímání s přívětivými majiteli lojovického zámku

Richard Kozohorský

Vítejte v oáze milovníků koní.

Ten podvečerní čas před poslední adventní nedělí jako by pohádku připomínal. Luka, pole a potměšlé hvězdy prosvěcoval ztěžklý sníh zvlášť ve větvích stromů lemujících labyrint klikaté silnice, sotva jsem stočil za horizontem Brtnice doprava. Za těmi lesy a pahorky několikrát mě čeká přijetí v lojovickém zámku. Nejedu majestátně kočárem taženým koňmi, jak by se snad uvádělo v pohádce, ale ještě pomaleji. Neboť není to tak dlouho, co srnu jsem srazil, aniž bych měl, byť jen zlomek vteřiny, na to se jí vyhnout. A své paroží nedávno prezentoval statný jelen na silnici pár metrů přede mnou přímo naproti popovickému zimnímu stadiónu...

Po třech čtyřech kilometrech, tolik je to od hokejového stánku v obci, stanu na prahu pohádkově ozářené zámecké zahrady. Tam vzadu za zámek, někde v temném zákoutí, odpočívají koně jezdeckého klubu Zámeckého hřebčína Lojovice.

U vchodu do zámku mě vítají manželé Pavla a Dr. Peter Appeltovi. Uvědomuji si, že jsem vlastně nikdy nebyl oficiálně přijat majiteli zámku...

Pavla: „Nic pohádkového u nás nehledejte. Naše starosti jsou zcela civilní. Jsme občany Lojovic, potažmo Velkých Popovic a provozujeme náš milovaný hřebčín.“

Pravdou je, že mě ze všeho nejdřív zaujaly právě aktivity vašeho jezdeckého klubu. Víím, že jste na jaře roku 2013 stála u jeho zrodu, abyste provozovala a popularizovala drezúrní jezdectví. Kdybych se chtěl do klubu přihlásit, jaké možnosti mi nabídnete?

Pavla: „Především bych očekávala, že jste ten správný nadšenec a milovník koní. Mnohdy k nám zavítá zájemce o výcvik a vůbec neví, co ho čeká, ba ani nic neví o chovu koní. Pokud chcete získat jezdeckou licenci České jezdecké federace, musíte koně dokonale ovládat, jeho anatomii, podílet se na péči o koně, na jezdeckém zázemí a přednáškách v klubovně, a samozřejmě osvojit si teorii jezdectví. To všechno je součástí příslušných zkoušek.“

Jinými slovy, dovést sám sebe k dokonalému vedení koně je činnost zapeklitá.

Pavla: „To nepopírám, ale je v ní v dokonalé symbióze vzdělávání, hra a relaxace! Zážitkový komunikační kurz s koněm vám umožní intenzivní dotyk s vašim vnitřním potenciálem. Dozvíte se, jak působíte ve své přirozenosti a jak se stát pro ostatní pozitivním komunikačním partnerem, aby vás ochotně poslouchali a následovali.“

Jste milovníkům koní dostatečně známou oázou?

Pavla: „Snažíme se o to. Naši malou rodinnou stáj najdete v překrásné krajině zdejšího přírodního parku. Z Prahy je to k nám zhruba dvacet minut jízdy autem. Nejsme klasickou stájí, boxové ustájení u nás zatím nenajdete. Trénuji tu převážně jezdci s vlastním koněm, kterých je v našem blízkém i vzdálenějším okolí mnoho. Pokud má o jízdu na koni zájem i někdo, kdo koně nevlastní, využíváme naše starokladrubské kobyly. Jsou nejkrásnější a nejvznešenější, ať už vraníci nebo bělouši. Máme je už patnáct let. Za ten čas se u nás narodilo pět hříbátek, rádi bychom stádo do budoucna rozšířili. Držte nám palce, ať se to povede.“

V jakém prostředí výcvik provádíte?

Pavla: „Máme kruhovku o průměru dvaceti metrů, venkovní jízďárnu 20 × 40 m s pískovým povrchem nebo halu.“

Našli bychom mezi nimi i známé osobnosti jezdeckého sportu?

Peter: „Karlů Mráčkovou například, někdejší moderátorku televize Nova. A na našich lukách trénuje své koníčky Aleš Opatrný. Je několikanásobným parkúrovým mistrem České republiky. V kategorii juniorů získal i titul mistra Evropy. V současnosti závodí v týmu Lions spolu s Annou Kellnerovou v soutěži Global Champions Tour.“

Obdivuji krásu Velkopopovicka už deset let a věřte mi, už bych neměnil. Kdy jste se v těchto končinách usídlili vy?

Peter: „Ani my bychom už neměnili, to nám věřte. V roce 2003 jsme dostali od známého informaci, že je zámek na prodej. Objekt dlouhá léta sloužil jako oficiální pobočka protialkoholní záchytné stanice u Apolináře pro léčbu žen. Poté, co získala zámek paní restituentka, byla léčebna zrušena, a brzy na to oznámila jeho prodej. Hned jsme projevíli zájem.“

Prozradte mi, co rozhodlo o jeho koupi...

Peter: „Nadchla nás především nádherná zvlněná příroda, do níž je zámek posazen. Zásahy do původního interiéru budovy byly necitlivé, ale na úpravy do původního stavu jsme měli a pořád máme dost času.“

Pavla: „Neváhali jsme. A kromě toho, od pražské Petřské čtvrti, kde jsme bydleli, je přístupnost po D jedničce téměř ideální. Octli jsme se v ráji.“